

- G** **Ami**
1. Kam ti blázni v dešti jdou,
D **G**
bez pláště a deštníku,
Ami
přece nikdy nedojdou,
D7 **G**
suchou nohou k rovniku.
2. Kam ti blázni vlastně jdou,
není na nich suchá nit,
proti proudům studeným,
proti mlýnům větrným.
- Ami**
R: Proč ti blázni tvrdohlaví,
Cmi
zpívat v dešti tolik baví
G **D**
i když vědí, že je nikdo neslyší.
Ami
Zdá se, že jim rady vadí,
Cmi
zdá se, že jsou v dešti rádi,
G
dál a dál si svoji vedou,
Ami **D**
nedají si říct.

Díky za každé nové ráno

Ulrychovi

- F Dmi Gmi C F Bb C**
1. Díky za každé nové ráno, díky za naděj nových dnů,
F Dmi Gmi C F C F
díky za to že v dálce mizí tíseň špatných snů.
2. Díky, za každou novou píseň, díky za tón co nadějí zní,
F Dmi Gmi C Dmi C F
díky za to co dávno ví se, že je krásné žít.
- Gmi F C**
R: Dík za všechno to dobré co nás potkalo,
díky za všechno to zlé co se nám nestalo.
3. Díky, za každé nové ráno, díky za víru, za ideál,
díky za cestu darovanou, kterou půjdem dál.

Hora Magura

Ulrychovi

- Dmi** **A** **Dmi**
1. Za horama, za dolama roste vonná bylina,
F **C** **F**
natrhal ji mládeneček svojí milé do klína.
Dmi **Gmi**
Ej, hora Magura, lalija leluja,
Dmi **Ami** **Dmi**
ej, svojí milé do klína.
2. Přivoněl si mládeneček, přivoněla panna,
od velkého milování zaspali až do rána.
Ej, hora Magura, lalija leluja,
ej, zaspali až do rána.
3. Mládenec a panna večer, muž a žena ráno jsou,
kam na pouti širým světem půjdou cestou necestou?
[: Ej, hora Magura, lalija leluja,
kam půjdou cestou necestou? :]

D **C** **G** **C**
R: Jarní vítr už věje, jarní vítr už věje,
C **Ami7** **A** **D**
jarní vítr už věje, něco se s námi děje.

R:

- D** **D7**
1. Šedou, šedou střídá zelená,
C **F**
každý z nás ví, co to znamená,
A **Dmi**
jarní vítr barvy přináší,
A
kdo má jaro rád, šedou nesnáší.
2. Hledáme štěstí po světě,
má prý někde být na téhle modré planetě,
spíš asi na zemi než mezi hvězdami,
že prý leží malý kousek před námi.

R:

(v originále v E dur, s kapodastrem ve 2. pozici)

D A G D
R1: Jednou, jednou byl jeden král,
jednou, jednou byl jeden hrad
jednou, jednou příběh se stal,
jednou, jednou a možná i snad.

D G A
1. Ten král prý pannu krásnou si zrobil dřevěnou
A A
a oživil pak řečí tu krásu neměnnou,
D A
tak jedna verze svědčí, já druhou ještě znám,
G D A
která kterou předčí, dám posoudit vám.

R2: To takhle jednou, jednou lesem a strání,
jednou, jednou mládenci šli,
snad mládí, snad touha, snad sen nebo přání,
je vedly cestou k lidem, v dobrým i zlým

2. První z nich byl krejčí, on krásná roucha šil,
snad krásnější a hebcí než lehké šaty byl,
druhý to byl řezbář, uměl dát dřevu tvar,
dát mu ale duši, ten třetí měl dar.

3. Byl už večer pozdní, když oheň teple plál,
tu řezbář vzal kus dřeva a do práce se dal
a dřív než stačil měsíc si zakrýt mraky tvář,
stála tu panna krásná jak červánků zář.

4. Potom krejčí šaty jí zlatem, stříbrem šil,
ten třetí ji pak dýchat a mluvit naučil,
jenže tam kde se to stalo, byl hrad a v něm žil král,
ten tu krásnou pannu třem mládencům vzal.

R3: Jednou, jednou tři mládenci šli,
cestou k lidem, v dobrým i zlým,
jednou, jednou příběh se stal,
jednou, jednou byl jeden král.

1. Našli jsme kamínek v lese,
Emi A D
domů ho v ruksaku nesem,
C D G
on ale pláče a pláče,
A C D
cestičku docela zmáčel.
2. Vraťte mně kde jste mně vzali,
jsem ještě docela malý,
řeknu vám, příběh je krátký,
zase ho neseme zpátky.

Kdysi před léty

Ulrychovi

1. ^G Kdysi před léty si lidé občas zazpívali,
^G kdysi před léty byl prý na to klid,
^G dneska je to jinačí, co bychom si namlouvali,
^G ale říkat si to nestačí, ^D ^G pojďte vstát a jít.
2. Jít krajinou a učit se zas slyšet slova
těch starých písní, které člověk znal,
zpívat a hrát a sem tam si i pamatovat,
kdo jen chvíli stál, že stojí opodál.

1. **A**mi **G**
Chytré žluté kuřátko, když se z vejce klubalo,
Ami **G**
od své mámy slepičky dobré rady dostalo:
C **G**
když celý dvůr pípá á, tak nesmíš pípat bé,
C **E**
a když se nikdo nekouká, tak hezky hrabej pod sebe.
2. Roste chytré kuřátko, už hezky krákoře,
kouká bystrým očičkem, co se děje ve dvoře,
roztomilou nožičkou si hrabe hezky pod sebe
a když celý dvůr pípá á, ani ho nenapadne pípat bé.

-
- Emi** **D** **G**
1. Jdou nohy cestu, jdou, jdou, jdou,
 Ami **Emi** **Hmi** **Emi**
už dávno by poutь skončily, ale přestat nemůžou.
Malá zrnka písku v dlaních nesená,
jsou nadějí, jsou vírou, co sílu hory má.
 Ami **Emi** **Hmi** **Emi**
A každý z těch kdo nesou v dlani malý kamínek,
 Ami **Emi** **Hmi** **Emi**
věří vírou, která měří čas na stovky let.
2. Malé zrnko písku do dlaně si dám
a do světa jít s vírou, že se horou může stát.
Malé zrnko písku do dlaně si vzít
a věřit že se horou stane, když jen budu chtít.
Jít s vírou, s tou vírou co hory přenáší,
pak malé zrnko písku v dlani mít mi postačí.
3. Malá zrnka písku jim vánek rozfouká,
ale to co pevně svírám v dlani, velkou sílu má.
Je nadějí, že večer zase sejde hvězda hvězd,
je jistotou co zůstává, až splynem s prachem cest.
[: Má sílu, má sílu, co hory přenáší,
to malé zrnko písku v dlani mít mi postačí. :]

Měla bába trnku

Ulrychovi

G **Cmi**
Měla bába trnku, vařila ji v hrnku,
G **Fmi** **G**
vařila ji dlouho, trnka zmizela.

G **Cmi**
Na dně toho hrnku, co vařila trnku,
G **Fmi** **C**
bylo něco k pití a tak to vypila.

Fmi **G**
Pročpak jsi to pila, ty bábo hloupá,
Fmi **G**
vždyť se celý svět teď s tebou houpá

C **Fmi**
Švestka bývá slíva, ale taky trnka,
C **Bbmi** **C**
takhle se zpívá v zemi valašské,
C **Fmi**
ve vodě jsou žáby a kafe pijou báby
C **Bbmi** **C**
a všichni mají rádi trnky tekuté.

Fmi **G**
Vizovice, Vsetín, Karolinka, Karlovice,
Fmi **G**
ve valašských horách, tam je pohoda.
Fmi **G**
Borovička, krkovice, tekelice, slivovice,
Fmi **G**
ten kdo chce být zdravý, ten ať si ji dá!

1. Pane ať jsi stéblo trávy nebo obyčejný list,
prosím dej ať aspoň trochu umím ve tvých vzkazech číst,
[: prosím dej ať řeči stromů aspoň trochu rozumím,
ať vědí že se učím a že nic neumím. :]
2. Dej ať zlomím svoji pýchu, dej mi hledat pokoru,
když se trápím zbytečnostmi, ať pohlédnu nahoru,
ať mi stačí pohlédnout na obzor, který jsi mi dal,
ať se smírím se vším, co jsi mi kdy vzal.
3. A dej mi sílu snášet pokorně, to co změnit nemám sil,
odvahu abych to, nač stačím, na tomhle světě pozměnil,
a také prostý rozum, který vždycky správně rozezná,
co se změnit nedá a co se změnit dá.

- A** **E** **A**
1. Nad horama vyšla hvězda,
A **D** **A**
 jaká nikdy nesvítíla,
A **E** **A D**
[: cože je to za znamení,
A **E** **A**
 cože je to za novina? :]
2. Pojdme lidi pospěšme si,
 půjdeme přes hory, lesy
[: za tou hvězdou ku Betlému,
 k Ježíškovi maličkému. :]
3. Že prý je mu v chlévě zima,
 ať každý vezme všechno co má,
[: do Betléma ponese,
 Ježíškovi darujeme. :]
4. Radujme se bratři milí,
 radujme se z darování,
[: z lásky, která pořád trvá
 ve všem lidském obcování. :]
5. Z lásky která vždycky tiší,
 ztráty, bolesti a žaly,
[: radujme se bratři milí,
 z toho že jsme darovali. :]

E
Netelevizní lidi, netelevizní lidi,
Dmi E Dmi E
netelevizní lidi existují, existují.

E
Večer si spolu sednou, trochu si povídají
Dmi E Dmi E
nebo si taky někdy zasportují, zasportují.

Ami E
Netelevizní lidi, netelevizní lidi,
Ami E
netelevizní lidi, netelevizní lidi,
Ami E
netelevizní lidi, netelevizní lidi,
Dmi E Dmi E
existují, existují.

R: Tu tichounkou píseň o naději
zpívají dívky, když všechno opouštějí,
v očích slunce, co pálí do závějí,
píseň o tichu, píseň o naději.

1. Tuší že budou tančit až do smrti
mezi kopyty, co všechno rozdrtí,
a i když se to po nich nežádá,
vezmou střevíc a hodí ho za záda.

R:

2. Pak na pár vteřin stanou na prahu,
snaží se ze všech sil mít odvahu,
buď přejít k lidem pustou dálavu
anebo zlomené zpívat u splavu.

R:

3. Děti rostou a nakonec odcházejí,
často stihnou jen dýchnout do závějí,
ale světem zní dál píseň o naději,
píseň o tichu, píseň o naději.

R: [: Prý musíš mluvit tiše,
aby tě bylo slyšet,
prý musíš mluvit tiše,
abys uslyšel. :]

1. Někdo musí být první,
někdo prostě musí začít,
kdo řekne: Lidi stačí,
teď už se neslyšíme navzájem.

2. A tak jsem začal šeptat
a nenechal se zdeptat
všemi co kolem chodili
a na čelo si klepali.

R:

3. Já mluvil čím dál tišej,
a když jsem ztichnul docela,
tak uslyšel jsem trávu,
jak ke mně tiše mluvila.

4. S něčím tak strašně krásným
jsem se musel lidem svěřit,
proč nechtěli mi věřit,
proč klepali si na čelo?

R:

5. Jen pan doktor v tichém domě
má pochopení pro mně,
ten se mě na nic neptá,
jenom si se mnou šeptá.

6. O tom že v tichém hlase trávy
slyšíme samé dobré zprávy,
a myslíte si co chcete,
my dva jsme nejšťastnější na světě.

R:

1A. **A** Vyšel bledý měsíc nad vodou, **A7**
Ami svítí těm, co nocí někam jdou, **Ami7**
A černou tmou jdou lidé půlnoční, **A7**
Ami v noci čilí, ve dne bezmocní. **Ami7 C D**

1B. **A** Vyšel bledý měsíc nad vodou, **C** **A**
A svítí těm, co nocí někam jdou, **C** **A C D A**
A černou tmou jdou lidé půlnoční, **C** **A**
A v noci čilí, ve dne bezmocní. **C** **A C D A**

2A. Černá hora skývá poklady,
 pro půlnoční lidi jsou tady,
 pro ně si jdou lidé půlnoční
 v noci čilí, ve dne bezmocní.

2B.

G

1. Ve vzácných chvílích, kdy ticho je v nás,

C **G**
slýcháme odněkud tón nebo hlas,

Emi **C** **Cmi** **G**
ten vzdálený hlas říká nám víc,

D **D7** **G**
než slova dokážou říct.

2. Vzdálený tón začíná tiše znít,
zaznívá láskou a probouzí cit,
ten kdo jim naslouchá, ví mnohem víc,
než slova dokážou říct.

Dmi

1. Zkoušíme v dětském pokoji

C

první pády a piruety,

Dmi

zvládáme jedno za druhým

C

první slova a první věty.

F

Než vnikne oknem dovnitř

C

velká symfonie světa,

F

zvědavost nás rozezní

C

a v nápěv promění se věta:

F

C

R: Tu píseň s okny dokořán

Gmi

C

ne a ne dozpívat, ne a ne dozpívat,

F

C

a zády k svému pokoji

Gmi

C

začneme dospívat, začneme dospívat.

2. Jak prolézáme oknem ven,
zvíříme v rámu vrstvu prachu,
a když nám padne do očí,
stojíme tváří v tvář svému strachu.
Už do jablka hryže červ
obavy z nepoznaných věcí,
a my se marně snažíme
zavřít zvíře pevně v kleci.

R: (2x)

- Ami** **Dmi**
1. Každý z nás dostává darem,
E **Ami**
ve velkém i středním i v malém,
Ami **Dmi**
[: nemůžu za to a přece to dostanem,
E **Ami**
říkává se tomu talent. :]
2. Proč to tak je, vážně nevím,
ale jedno vím docela jistě,
[: že mám nevšední talent být v nesprávném čase
vždycky na nesprávném místě. :]
3. Má milá, nezoufej prosím,
zase slyším zpívat kosy,
jaro je tady a sluníčko září
a mně se začíná dařit.
Sluníčko září a jaro je tady
a mně se začíná dařit.
4. Co se nepovede dneska,
může se podařit příště,
[: až mně zas potkáš v nesprávném čase
na nějakém nesprávném místě. :]

1. **A** **E** **A** **D** **A**
1. Zavři svoje očka, na peci spí kočka,
 A **D** **A** **E** **A**
[: soumrak leží v seně, na dvorku spí štěně. :]
2. Nikdo nesmí chybět, ve stáji spí hříbě,
[: snů je plná spížka, ve vřesu spí myška. :]
3. Spí už všichni chlapci i ti naši vrabci,
[: usnulo už všecko, v peřinkách spí děcko. :]